

37(497.1)
(094.5)

Уведено у нови инвентар бр.

2774

1 Јануара 1912 год.

12

плаћена

Нови Сад, XII. 1929.

Број 12.

ЗБИРКА

ЗАКОНА, МИНИСТАРСКИХ НАРЕДАБА
И УРЕДАБА

и

ЗБИРКА

ОДЛУКА ВИШИХ СУДОВА

КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

IX.

1929.

УРЕДНИК И ИЗДАВАЧ:

Др. Никола Ј. Игњатовић

председник Апелационог Суда у Н. Саду

Садржина: 25 Закон о изменама и допунама Закона о унутрашњој управи. — 26 Уредба о протестним регистрима и о наградама за извршење протеста. — 27 Уредба о замени протеста достављањем преписа менице.

Садржина: 131 Принудно извршење. — 132 Забележба покретања парнице. — 133 Издржавање жене. 134 Враћање поклона брачног друга. — 135 Закуп. — 136 Такса. — 137—141 Крив. ствар. — 142 Брачна парница. — 143 Надлежност у извршним стварима. — 144 — Сношење трошкова. — 145 Утоқ. — 146 Преслушање под заклетвом. — 147 Извршење. — 148 Одрицање од права.

ШТАМПARIЈА БРАЋЕ ГРУИЋА У НОВОМ САДУ.

Милетићева ул. 23.

Председник Апелационог Суда у Н. Саду

Број Предс. II А. 11-1920.

III. V. 11/301

Дошло ми је до знања, да неки подручни судови нетачно примењују одредбе из §-а 41 зак. чл. LIV: 1912 јамачно зато, што не познају судску праксу по овом питању. По цитираном § у не може се одржати јавна дражба покретних ствари све дотле, док представка не буде правноснажно решена.

Ово законско место, неки су судови тако тумачили, да одржање јавне продаје спречава свака представка, па и она која је поднесена после рока одређеног за поднашање представке, дакле и евидентно закашњено поднесена представка.

Поред таког нетачног тумачења споменутог законског места, дошло би се до тога немогућег стања, да би се одржање сваке јавне продаје лако могло овозможити, јер све кад би дотични референт одма исти дан одбацио, у очи јавне дражбе касно поднесу представку, заинтересована странка би против тога решења поднела уток, и тада се — по горњем погрешном тумачењу — опет не би могла одржати дражба, јер „представка није правноснажно решена“.

Међутим овакав поступак не одговара постојећој судској пракси, која се развила на основу споменутога §-а.

По тој пракси евидентно закашњена представка ни у ком случају нема одгодне моћи на одржање јавне продаје.

Чим је прошло време одређено за подношење представке, касније поднесена представка никако не може да спречи одржање већ одређене и истакнуте јавне продаје, чак ни онда, ако се странка против решења којим је одбачена представка користила правним леком.

Овако тумачење налази своје оправдање и у §-у 37 извршног закона, из кога се јасно види, да поднесени уток има угодну моћ само на издавање куповне цене, убрране на јавној продаји покретних ствари, — а не и на одржање односно спровођење јавне дражбе на покретне ствари.

Поштарина плаћена

Год. IX.

Нови Сад, XII. 1929.

Број 12.

ЗБИРКА

ЗАКОНА, МИНИСТАРСКИХ НАРЕДАБА

И УРЕДАБА

ЗБИРКА

ОДЛУКА ВИШИХ СУДОВА

КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

IX.

1929.

УРЕДНИК И ИЗДАВАЧ:

Др. Никола Ј. Игњатовић

председник Апелационог Суда у Н. Саду

Садржина: 25 Закон о изменама и допунама Закона о унутрашњој управи. — 26 Уредба о протестним регистрима и о наградама за извршење протеста. — 27 Уредба о замени протеста достављањем преписа менице.

Садржина: 13 Принудно извршење. — 132 Забележка покретања парнице. — 133 Издржавање жене. 134 Враћање поклона брачног друга. — 135 Закуп. — 136 Такса. — 137—141 Крив. ствар. — 142 Брачна парница. — 143 Надлежност у извршним стварима. 144 — Сношење трошкова. — 145 Уток. — 146 Преслушање под заклетвом. — 147 Извршење. — 148 Одрицање од права.

ШТАМПАРИЈА БРАЋЕ ГРУИЋА У НОВОМ САДУ.

Милетићева ул. 23.

Председник Апелационог Суда у Н. Саду

Број Предс. II А. 11-1920.

Дошло ми је до знања, да неки подручни судови нетачно примењују одредбе из §-а 41 зак. чл. LIV: 1912 јамачно зато, што не познају судску праксу по овом питању. По цитираном § у не може се одржати јавна дражба покретних ствари све дотле, док представка не буде правноснажно решена.

Ово законско место, неки су судови тако тумачили, да одржање јавне продаје спречава свака представка, па и она која је поднесена после рока одређеног за поднашање представке, дакле и евидентно закашњено поднесена представка.

Поред таког нетачног тумачења споменутог законског места, дошло би се до тога немогућег стања, да би се одржање сваке јавне продаје лако могло онемогућити, јер све кад би дотични референт одма исти дан одбацио, у очи јавне дражбе касно поднесу представку, заинтересована странка би против тога решења поднела уток, и тада се — по горњем погрешном тумачењу — опет не би могла одржати дражба, јер „представка није правноснажно решена“.

Међутим овакав поступак не одговара постојећој судској пракси, која се развила на основу споменутога §-а.

По тој пракси евидентно закашњена представка ни у ком случају нема одгодне моћи на одржање јавне продаје.

Чим је прошло време одређено за подношење представке, касније поднесена представка никако не може да спречи одржање већ одређене и истакнуте јавне продаје, чак ни онда, ако се странка против решења којим је одбачена представка користила правним леком.

Овако тумачење налази своје оправдање и у §-у 37 извршног закона, из кога се јасно види, да поднесени уток има угодну моћ само на издавање куповне цене, убране на јавној продаји покретних ствари, — а не и на одржање односно спровођење јавне дражбе на покретне ствари.

Овом приликом сматрам за потребно, да позовом све подручне судове још и на то, да *благовремено поднесе представке и правне лекове* по предметима, о којима је реч у овом расписи, *хишно и миморедно решавају*, како се поднашањем неоправданих представака и утока не би бесправно спречавало одржање одређених дражби и тиме неоправдано одлагало намирење поверилаца.

Умољавам Господу Председнике Окружних Судова, да овај мој распис доставе свим подручним им судовима ради знања и придржавања, и да ме о учињеноме известите у року од 8 дана.

Нови Сад, 31 маја 1929.

Председник:

Др. Никола Игњатовић с. р.

У пажњу г. г. претплатницима! и Општинским Поглаварствима!

Отварајући претплату за X годину, умољавамо све наше п. претплатнике, да нам на име претплате за 1930 годину изволе послати Дин. 120 још у току месеца јануара, јер је претплата за целу годину платива тога месеца.

Уједно овим путем позивамо оне наше п. претплатнике, који још ни до данас нису исплатили претплату за 1929 г. да изволе то одма учинити, јер је наш часопис упућен једино на претплату.

Најзад саопштавамо, да се код уредништва још могу добити „Збирке“ из 1924—1929 г. свака година по Дин. 120.

Нови Сад, 15 децембра 1929.

Уредништво „Збирка“.

25

ЗАКОН

о изменама и допунама Закона о унутрашњој
управи

§ 1.

У свима члановима у којима се помиње реч „област“ као управно подручје и „обласни“ замењује се речима: „бановима“ и „бановински“ у одговарајућим облицима, а речи „велики жупан“ и „жупанијски“ речима: „бан“ и „бански“.

§ 2.

У чл. 9 иза речи: „у земљи“ ставити запету и додати речи: „зборови, удружења“.

§ 3.

У чл. 10 изостављају се речи: „зборови и удружења“.

§ 4.

У чл. 14 речи: „најстарији генерални инспектор“ замењује се речима „генерални инспектори“.

§ 5.

У чл. 19 додати у почетку тач. 2 „управник града Београда и“

§ 6.

У чл. 23 додаје се нов став (2), који гласи:

Управник града Београда врши на подручју градова Земунa и Панчева оне послове опште управе, који су у надлежности банова. На територији београдске општине врши оне послове опште управе који су у надлежности среских начелника, а доноси и првостепене одлуке, које спадају у надлежност банова.

§ 7.

Члан 37 мења се и гласи:

Управно подручје бана назива се Бановина, а надшлство Краљевска банска управа.

§ 8.

Чланови 38—42 закључно укидају се.

§ 9.

У члану 58 ставу 6 изоставља се у првом реду број: „88“, и укида се део последње реченице који гласи: „а одредба чл. 88 ст. 2, у колико се односи на поджупане, важи сходно и за помоћника управника града Београда“.

§ 10.

У чл. 63 ставу 2 после речи: „општинског“ додати: „односно градског“.

§ 11.

У чл. 66. после речи „јавни морал“, додати речи „и за унапређење народне привреде“, а слово „и“ испред речи „за јавни морал“ замењује са запетом.

§ 12.

У чл. 69 реч „уредбу“ замењује се речју „варедбу“, а у тач. 1, 2 и 3 речи „немогућности наплате“ замењују се речима: „неисплате новчане казне у остављеном року“.

§ 13.

У чл. 73 ставу 2 после речи „о казнама додају се речи „по свима казнама“.

§ 14.

У чл. 76 ставу 1 речи: „на Министра унутрашњих послова“ замењује се речима: „на надлежног Министра“. На крају става 1 додаје се реченица: „Ово важи и за одлуке о казнама, изреченим по свима законима“.

§ 15.

У чл. 88 став 2 укида се, а став 3 мења се и гласи: „за банске инспекторе и помоћника управника града Београда могу се поставити политичко-управни чиновници, који имају најмање 12 година државне службе, од којих најмање 8 година у политичко управној служби“.

§ 16.

У чл. 93 изостављају се речи: „у седиштима апелационих или управних судова“.

§ 17.

У чл. 100 тачка 3 мења се и гласи:

Управник града Београда поставља се у трећу групу, а може бити постављен и у трећу а), другу и другу а) групу с тим, да се после четири године проведене у истој групи може унапредити у наредну вишу групу до закључно друге а) групе.

§ 18.

У чл. 100 ставу 5 реч „поджупани“ замењује се речима: „бански инспектори“, а у тачки 6 истога члава речи: „и жупанијски инспектори“ изостављају се, па се испред речи „управници“ додаје слово „и“, а запета се изоставља.

§ 19.

У чл. 106 почетне речи става 1 „Службеницима из ресора унутрашње управе“ замењује се речима „Службеницима опште управе и Министарсва унутрашњих послова“.

§ 20.

У чл. 118 у 1 ставу почетне речи „Политичко-управним службеницима“ замењује се речима „Службеницима ресора Министарства унутрашњих послова“.

§ 21.

Члан 188 са својим натписом укида се,

§ 22.

Чл. 193 мења се и гласи:

За банске инспекторе могу се поставити досадашњи свелики жупани са досадањом групом свог чиновничког положаја.

§ 23.

У чл. 197 иза речи: „среске начелнике“, додају се речи: „и старешине квартова Управе града Београда“.

§ 24.

У чл. 204 додаје се нов став (2) који гласи: „додатци по Правилнику о нарочитим додатцима ДР. бр. 87.000 од 3 јула 1926 год. са исменама и допунама по решењу Министарског савета Ј. Б. бр. 6480, од 7 маја 1928 год. и сагласној одлуци финансијског одбора Народне скупштине бр. 501, од 8 маја 1929 године, одређени у чл. 2 под И. у алинеји б), в), г), е) и ж) укидају се. Генерални инспектори унутрашње управе примаће додатке у истом износу као и начелници Министарства унутрашњих послова по томе правилнику и по чл. 7 одлуке Министарског савета ДР бр. 42300, од 17 априла 1924 год. и ДР. бр. 53500, од 17 маја 1924 године.

У истом члану додаје се нов став (3) који гласи: „У року предвиђеном у § 23 закона о називу и подели Краљевине на управна подручја велики жупани ће отправљати послове до образовања надлежне Краљевске банске управе“.

§ 25.

Овај Закон ступа у живот и добија обвезну снагу кад се обнародује у „Службеним новинама“.

Препоручујемо Нашем Министру унутрашњих послова да овај закон обнародује и о његовом извршењу се стара, а свима Нашим Министрима и потчињеним властима, да по њему поступају, а свима и свакоме заповедамо, да му се покоравају.

9 октобра 1929 год.
у Београду

АЛЕКСАНДАР с. р.

Председник Министарског Савета,
Министар Унутрашњих послова,
Почасни Ађутант Њ. В. Краља,
Дивизијски Генерал,
Петар Живковић с. р.

Видео и ставио Државни Печат,
Чувар Државног Печата,
Министар Правде,
Д-р М. Сршкић, с. р.

Председник Министарског Савета
и Министар Унутрашњих послова,
Почасни Ађутант Њ. В. Краља,
Дивизијски Генерал
Петар Р. Живковић, с. р.

26

На основу става 3 §-а 76 Меничног закона од 29 новембра 1928 год, и §-а 23 Закона о чеку од истог дана, прописујем следећу

УРЕДБУ

о протестним регистрима и о наградама за извршење протеста.

I Протестни регистри.

§ 1.

Протестни регистар води се у три засебне књиге и то:

- 1) Протестни регистар, књига I, за протесте извршене по §-у 71 м. з. и §§ 19, став 2 бр. 1, 23 бр. 11 ч. з., према приложеном формулару I;
- 2) Протестни регистар, књига II, за уверења о замени протеста по §-у 77 став 1 м. з. и §-у 19 ст. 2 бр. 2 ч. з., према приложеном формулару II;
- 3) Протестни регистар, књига III, за уверења о замени протеста по §-у 77 став 2. м. з. и §-у 23 бр. 11 ч. з., према приложеном формулару III.¹⁾

§ 2.

Срески судови и јавни бележници као и власти, које ће према §-у 109 м. з. и § 28 ч. з., у вези са §-ом 149 Трговачког закона за Србију и §-ом 141 Трговачког закона за Црну Гору на подручјима Београдског и Скопљанског Апелационог суда и Великог суда у Подгорици подизати протесте, приправиће поменуте три књиге унапред за једну или више година.

На сваком листу навешће се наслов суда, односно друге власти, односно презиме, име и седиште јавног бележника, цели назив дотичве књиге и редни број листа.

¹⁾ Формуларе види у X. књ. ове Збирке.

Свака књига је тврдо увезана и прошивена концем, који иде кроз све листове (т. зв. јемствеником), чији су крајеви на унутрашњој страни корица причвршћени печатом претпостављеног суда (власти), а у књигама бележника печатом средског суда, у чијем подручју бележник има седиште.

Стављајући овај печат, суд (власт) ће још потврдити колико у књизи има листова. Потврда носи датум када је извршена и број протокола под којом је извршена.

Листови у књизи морају бити означени редним бројевима.

§ 3.

Подигнути протести и замене протеста, и то без обзира да ли је код замене протеста по §-у 77 став 1 м. з. и §-у 19 ст. 2 бр. 2 ч. в. суделовао протестни орган, заводе се у протестни регистар, без одлагања, а замене протеста свакако пре истека протестног рока. При томе се мора пазити на ред како су протести и замене протеста подигнути, односно како су странке замолиле за завођење замене протеста у протестни регистар.

У протестни регистар се, према приложеним формуларима, заводи редом цела садржина протеста, односно цео садржај менице (чека) и на њој написане изјаве (§ 77 ст. 1 м. з. и § 19 ст. 2 бр. 2. ч. в.) односно цео садржај менице (чека) и уверења о замени протеста (§ 77 ст. 2 м. з. и § 23 бр. 11 ч. в.)

Имаоцу менице или његовом пуномоћнику (§ 76 м. з.) предаће се одмах оригинал протеста са поднесеном меницом (чеком), односно поднесена меница (чек) на којој је написана потврда о завођењу изјаве у протестни регистар, односно оригинал уверења о замени протеста са поднесеном меницом.

§ 4.

Протестни орган потврдиће у протестном регистру да у њему заведена садржина одговара оригиналу про-

теста, односно поднесеној меници (чеку, препису менице) и на њој написаној изјави трасата (§ 77 ст. 1 м. з.) односно поднесеној меници (чеку, препису менице) и издатом уверењу о замени протеста (§ 77. ст. 2 м. з.)

§ 5.

Протестни регистар не сме се носити изван зграде протестне власти, односно изван канцеларије јавног бележника.

§ 6.

Протестни органи чине протестовање на писмену или усмену молбу имаоца менице, односно његовог пуномоћника. Усмена молба се не заводи у засебан судски записник (протокол). Писмена молба заводи се у регистар вариа, а у подручјима, у којима се још не воде регистри, у деловодни протокол (уруцбени записник).

Молилац плаћа таксу за молбу, била усмена или писмена.

Таксе за молбу, као и таксе за протест и за замене протеста, лепе се и поништавају по прописима Таксе-ног и пристојбинског правилника.

По молби за протестовање, односно за уношење извршене замене протеста (§ 77 ст. 1 м. з.) односно за извршење замене протеста (§ 77 ст. 2 м. з.) неће се засебно решавати, већ ће се решење састојати у томе, што ће протестни орган одмах извршити протестовање, односно завођење замене протеста у протестни регистар, односно што ће извршити замену протеста и уверење о томе завести у протестни регистар. При томе, он се не сме упустити у испитивање, да ли је протестовање или завођење у поједином случају потребно или подесно за одржање или вршење меничних (чековних) права, ако молилац захтева да се протестовање или завођење изврши.

§ 7.

Оверени преписи протеста (§ 76 ст. 4 м. з.), као и оверени преписи уверења о замени протеста, издаваће се само заинтересованим лицима, и само на основу писмених молби, а по наплати таксе и трошкова. У протестном регистру забележиће се бројеви решења на основу којих су ти преписи издати, коме су издати, и колико је преписа издато.

§ 8.

Када протестат, у смислу § 74 м. з., изврши пропуштenu чинидбу у руке протестног органа, овај ће то на меници потврдити. Садржај потврде унеће у целости у посебан акт, који се заводи у деловодни протокол (уруцбени записник) односно у регистар варија. На самој потврди на меници ставиће свој потпис, датум и број акта под којим је потврда заведена и судски, односно јавнобележнички печат, па ће меницу предати протестату.

§ 9.

Протести и замене протеста могу се цитирати овим скраћеницама: „Про. I р.бр. . . . .“, односно: „Про. II р.бр. . . . .“, односно: „Про. III р.бр. . . . .“, додајући томе наслов суда (власти), односно име и седиште јавног бележника, који је подигао протест односно замену протеста.

§ 10.

Протестни регистри чуваће се десет година.

II Награда

§ 11.

Сви протестни органи имају право да накнаду трошкова за подизање протеста и замена протеста. Ту се рачунају особито путни трошкови и трошкови проналажења протестатовог пословног локала и стана.

На награде за те радње имају право само јавни бележници и њихови помоћници.

§ 12.

За путне трошкове протестних органа, који су државни службеници, важи Уредба о накнади путних трошкова за службена путовања судских службеника, која су извршена у интересу и о трошку приватне странке, а на њен захтев — од 29 марта 1929 год. „Службене новине“ 84—XXXV.

§ 13.

За протест меница и чекова, јавном бележнику припадају ове постепене награде:

до дин.	500	ден	15.—
од „	500 до дин. 1000	„	25.—
„ „	1000 „ „ 2000	„	30.—
„ „	2000 „ „ 3000	„	40.—
„ „	3000 „ „ 5000	„	50.—

Преко вредности од дин. 5000.— до вредности од дин. 100.000.— повисује се ова такса за сваких започетих дин. 1000.— са дин. 2.—, а преко вредности од дин. 100.000.— за сваких започетих дин. 1000.— са дин. 1.50

Кад се презентација има учинити на више места или кад се код власти има установити место за презентацију, припада за сваки даљи поступак јавном бележнику још и једна петина таксе из овог параграфа.

Када јавни бележник односно његов помоћник судује при замени протеста по §-у 77 ст. 1 м. з., припадају му целе напред наведене награде, а кад ту замену протеста само уноси у протестни регистар, припада му трећина тих награда, но никада мање од дин. 15.— Половица напред наведених награда, односно само напред наведени минимум од 15.— дин., припада јавном

бележнику за замену протеста, коју изврши по §-у 77 ст. 2 м. з., но у овом случају припада му по 2— дин. за сваки препис менице (чека) ако га протестант не донесе сам.

§ 14.

Ако се протестовање врши у седишту јавног бележника али је место протестовања од канцеларије јавног бележника удаљено најмање један километар, јавни бележник има право на накнаду возарине по местној такси. Ако се протестовање има извршити изван седишта јавног бележника, припада му на име возарине по шест динара за сваки километар пута од његове канцеларије и натраг, уколико од странке не прими прикладно возно средство.

§ 15.

Јавном бележнику припада за сваки дан, који је ради подизања протеста или замена протеста провео изван свог седишта, дневница од 100— динара. При том се под даном рачуна време од 24 часа које ваља тачно рачунати од одласка до повратка. Време дуже од 12 часова рачуна се као цео дан. Време до највише 12 часова рачуна се као пола дана и за то јавном бележнику припада половина дневнице. За преноћиште му припада 50— динара.

Дневница одадно такса за преноћиште не припадају јавном бележнику, ако од странке прими храну односно конак.

§ 16.

Ако јавни бележник у истом месту и времену обави више послова, дневница, возарина и такса за преноћиште могу се само једанпут рачунати и имају се разделити на странке сразмерно.

§ 17.

Све награде и трошкове треба завести у свим примерцима исправа, које се заводе у протестни регистар.

§ 18.

Ова Уредба ступа на снагу 19 децембре 1929 године, и од тога дана губе важност сви ранији прописи о предмету ове уредбе.

Бр. 84136
23 октобра 1929 године
Београд.

Министар правде,
Д-р М. Скршић с. р.

27

На основу става 2 §-а 77 Меничног закона и бр. 11 §-а 23 Закона о чеку, прописујем ову:

УРЕДБУ

о замени протеста достављањем преписа менице
(чека)

§ 1.

За менице односно чекове до 500 (пет стотина) динара закључно, протестни чиновник место протеста извршеног по прописима §§-а 70 до 77. став 1 Меничног закона и §-у 23 бр. 11 Закона о чеку на захтев протестанта, доставиће препорученим писмом сваком меничном (чековном) обавезнику препис менице односно чека са напоменом, да је меница протестована (чек протестован) због неисплате.

О томе протестни чиновник издаће протестанту уверење, које уводи у протестном року у протестни ре-

гистар. У таквом случају отпада нотификација по §-у 44 Меничног закона, односно §-у 23 бр. 7 Закона о чеку.

§ 2.

Ова Уредба ступа на снагу де 19 децембра 1929 године.

Бр. 84135

23 октобра 1929 године

Београд.

Министар правде,
Д-р М. Сршкић с. р.

САДРЖАЈ IX КЊИГЕ

1 Закон о судијама редовних судова	1
2 Наредба о редовним припадности и таксама сталних судских тумача	36
3 Закон о краљевској власти и о Врховној Државној Управи	39
4 Закон о измени закона о Општинама и Обласним Само- управама	44
5 Закон о измени и допуни Закона о Државном Савету и Управним Судовима	46
6 Закон о изменама и допунама у закону о Главној Кон- троли од 30 маја 1922	48
7 Закон о личним именима	52
8 Закон о сузбијању злоупотребе у службеној дужности	66
9 Закон о уређење Врховне Државне Управе	77
10 Распис у предмету регистрације задруга	91
11 Овлашћење за постављање дневничара при судовима на подручју Апелационог Суда у Новом Саду	93
12 Уредба о ближим упутствима у погледу конституисања Адвокатских Комора	94
13 Наредба Министра Правде о укидању наредбе 9420/М. П. 1914 и 3932/М. П. 1916	96
14 Одговорност адвоката за таксене мањке	97
15 Распис у предмету конвенције између наше Краљевине и Аустријске Републике	98
16 Распис у предмету иматрикулације подсвојења	99
17 Закон о становима од 27 априла 1929 године	100

18 Закон о држављанству	107
19 Наредба 4420/1918 М. Предс.	128
20 Закон о привилегованој Аграрној Банци	135
21 Уредба о исплати пензија бележника и њихових удова и сирочади	159
22 Уредба о полагању заклетви самоуправних органа	160
23 Закон о називу и подели Краљевине на управна подручја	162
24 Закон о правницима	176
25 Закон о изменама и допунама Закона у унутрашњој управи	179
26 Уредба о протестним регистрима и о наградама за из- вршење протеста	183
27 Уредба о замени протеста достављањем преписа менице	189

таким парницама поступати једино као ванредан суд, а ванредни судови су по прописима чл. 109. Устава забрањени. Исто тако, жали се тужилац, даље, донет је са повредом формално-правног правила и овај део пресуде којом су туженима признати и трошкови за припремне списе, јер он од њих није добио никаквих припремних списа.

У погледу делаторног приговора тужиочева жалба је основана.

Према одредби чл. 1. Закона о Главној Контроли, Главна Контрола постоји као рачунски суд, који отклања оштећење материјалних државних средстава, и утврђује законску одговорност за накнаде штете. Она у тој функцији, није изванредан суд, у смислу чл. 109. Устава, већ је самим Уставом установљени рачунски суд, са надлежности која је, на основу чл. 116/5 Устава, регулисана посебним законом, а то је напред поменути Закон о Главној Контроли. Према чл. 28, т. 1 тога Закона, у надлежности је Главне Контроле да, на начин и у границама тога Закона, суди и решава све спорове о накнади штете која се нађе при прегледу рачуна, каса, ствари и материјала, који подлеже прегледу и надзору. Према чл. 25. поменутог Закона, прегледу и надзору Главне Контроле подлеже рачуни опште администрације.

По 1. т. 5. чл. Закона о уређењу Управе Фондова, Држ. Хип. Банка рукује овима држ. и другим јавним фондовима, као и пупилним и депозитним капиталима, док по чл. 94., а, тога Закона, Главна Контрола прегледа сва примања и издавања по свима државним и јавним фондовима којима Хип. Банка рукује по т. 1. чл. 5. тога Закона. Према томе, не спадају под преглед Главне Контроле депозитни капитали који су у конкретном случају у питању. У погледу ових постоји, по последњем зачелу чл. 97, а, Закона о уређењу Управе фондова, посебан контролни одбор банчин. С тога по тим предметима, у смислу чл. 26. Закона о Главној Контроли, и не суди Главна Контрола.

Повредио је, дакле, позивни суд главна правила садржана у горе поменутих законима, када је нашао да решавање спора не спада пред редован суд.

Како су пак остали приговори туженика, наиме да поступку судском имају претходити неки поступци других власти, мериторне природе, а не покретање парнице спречавајући, јер они у поменутих законима нису као такви наведени, то је ревизионој молби тужиоца ваљало места дати, и дилаторне приговоре тужених одбити.

Услед оваквог решења постала је беспредметна жалба тужиоца у погледу трошкова за припремне списе.

Расположење у погледу трошкова оснива се на наређењу §§. 508. и 543. Гр. п. п.

131

Сама по себи та околност, што је тужени понудио исплату још пре доношења пресуде, не може послужити разлогом, да се молба ради одређења принудног извршења одбије, ако дужник после правосилености пресуде није ништа учинио, да тужиоца подмири у досуђеној своти.

(Касациони Суд Одељење Б. у Н. Саду
Бр. ВП. 156/1928.)

Касациони Суд, Б. Одељење у Новом Саду у току даје места, у току напада на решење Окружног Суда преиначује а решење Среског Суда у . . . . . од 21. јуна 1927. под бр. 3073/5/1926. одобрава с тим, да је тужена странка дужна платити тужиоцу у року од 8 дана под претњом принудног извршења на име уточних трошкова 200 динара.

Разлози: Уток тужиоца, којим је тражио преиначење решења Окружног Суда основан је.

Према неспорном стању ствари стоји то, да је тужена суму у 2750 дин. преко поште тужиоцу упутила пре делимичне пресуде, којом је она на плаћање осуђена, и да је он одбио исту примити, те се не може

узети, да је она удовољила делимичној пресуди, кад са своје стране а после правомоћности исте пресуде није ништа учинила, да би тужиоца у предњој суми подмирила.

Зато је Окружни Суд погрешно што је решење Среског Суда бр. 3073/1926/5, којим је на основу делимичне пресуде одређена оврха за измирење 2750 дин. глав. и прип., преиначио, па је овим решењем ваљало дати места утоку и тужену осудити на плаћање уточних трошкова.

132

I. Не може се грунтовно забележити покретање парнице, чији је предмет побијање правног посла склопљеног по превадуженику. — II. Та околност, што покретање тужбе није предходно забележено, не сачињава дилаторни приговор из тач. 2. §-а 180. Гпп.

(Касациони Суд одељење Б. у Н. Саду,
бр. Г. 584/1927.)

Касациони Суд одбија ревизиону молбу туженика, и осуђује га да у року од 15 дана, под претњом принудног извршења, плати тужиоцу на руке његовог правозаступника, 650 динара ревизионог парничког трошка.

Разлози: Тужени, у својој ревизионој молби се жали да је другостепена пресуда донета повредом формално-правних правила, јер је у закону прописано да се тужба ради брисања заложног права има у сваком случају безусловно поднети среском суду као грунтовној власти, па с тога окружни суд није био надлежан, који приговор се и у ревизионом поступку мора по службеној дужности узети у обзир.

Жалба туженога није основана. Тужба којом је покренута ова парница не спада међу тужбе које би се имале у грунтовници прибележити, и тога ради, а у

смислу §. 12. зак. чланка LIV. из год. 1912. код грун-
товне власти. У овој парници, старалац стечајне масе
напада један правни посао презадужеников, у циљу да
га, у интересу масе, обескрепи. Брисање заложног права
које је презадуженик признао једном повериоцу, на
штету осталих, није брисање неког права, уписаног у
грунтовници, које би ab origine било неваљало. Од-
редба поменутог §. 12. зак. чланка LIV. из г. 1912. има
само такво брисање у виду, а не ово које је предмет
ове парнице. С тога, ова тужба се је правилно покре-
нула код стечајног суда, и при том ни иначе није по-
стојала околност која спречава парницу, из т. 2. §. 180.
гр. п. п., наиме да би се претходно имао да обави други
неки поступак власти, јер, као што је Касициони Суд и
раније већ решавао, грунтовао прибележавање, све кад
би у овом случају и било потребно, није такав посту-
пак, који поменуто одредба има у виду. Сем тога ту-
жилац је већ у тужби својој под Б.) прикључио дотични
грунтовни извадак.

Како је туженикова жалба неоснована, ваљало је
његову ревизиону молбу одбити, и осудити га, према
§. 425. гр. п. п., да плати тужиоцу трошак ревизионог
поступка.

* * *

Не може се прибележити парница:

ради укњижења права власништва на основу заједничке
тековине (881/903.);

ради истављања обвезнице (68/6 903.) којом се напада по-
клон ради грубе неблагодарности (847/1914.);

ради допуне дужног дела против обдаренога (16/1915.);

ради укидања уговора (1974/912.)

ради двоструке продаје некретнине (736/1914)

*

По правном начелу које је добило израза у XIV. поглављу
Грунт. реда и у II. децизији, парница се може прибележити
онда, ако је парница ради брисања заснована на безвредности
убележења, или на престанку убележеног права. Не може се
дакле прибележити парница, ако јој је сврха прибављање новог
права (К. 4655/908)

Само онај може тражити, да се грунтовао прибележи по-
њему покренута парница, чије се право поново рађа односно

оживљава успостављањем пређашњег стања, и то без потребе да к томе придође какав други правни чин. (К. 5334/1903.)

Може се грунтовно прибележати:

хипотекарна тужба (3367/915.);

парница, која је уперена на то, да се изрече безважност купопродајног уговора и успостави пређашње стање (2907/921.);

парница ради изрицања фиктивности купопродајног уговора (6238/911.);

кривична парница на основи замолбе истражног судије (621/909)

парница ради укидања заједнице (6164/894.).

133

У питању привременог издржавања жене у бракоразводној парници у времену раставе од стола и постеље, по претпоследњем одељку §-а 674. Гпп. уток је допуштен само у једном степену.

(Касациони Суд Одељење Б., у Н. Сад
Вп. 129/1925)

134

У смислу §-а 89. зак. чл. XXXI:1894. брачна странка само у том случају има да врати добивене поклоне, дакле само у том случају губи право својине на поклоњене јој ствари, ако се брак разведе једино из њене кривице.

(Апелациони Суд као ревиз. суд,
у Н. Саду, бр. Г. 1349/1925)

135

На §-у 4. зак. чл. XII:1802. заснована је стална судска пракса, да се закупац може одстранити од закупа ако пропусти плаћање закупнине у уговорено време. Одузимање може се

тражити одмах, а закупцу у оваком случају остаје право, да тражи противну вредност својих инвестиција.

(Апелациони Суд као ревиз. суд,
у Н. Саду; бр. Г. 1539/1923.)

136

Када подносилац ревизионе молбе, дакле писмена који је везан за извесан законски рок, није у датом 30-дневном року положио таксу, то се сматра према пропису тач. 5. чл. 231. Таксеног и Пристојбинског Правилника, да то писмено у опште није поднесено, дакле, као да II. степена пресуда и није била нападнута ревизијом, услед чега се списи имају вратити прививном суду.

(Касациони Суд, Одељење Б., у Н. Саду,
Г. 530/1927.)

137

И ако није наступила смрт, предлежи намера за убиством, када је оптужени дугим и оштрим ножем са великом снагом ударио оштећеног, тако, да му је пробио грудни кош.

(Касациони Суд Одељење Б. у Н. Саду
К. 80/1928).

138

Оптуженом не припада право на одштету због претрпљеног истражног затвора, и ако је на главној расправи ослобођен на основу тач. 2. §-а 326. Кп. пошто је у току истраге његова

кривица изгледала довољно доказаном. Одштета би му припадала само онда, да се установило, да дело (разбојништво) којим је оптужен, није кривично дело, да у опште није почињено или да је то дело починило друго лице.

(Касациони Суд Одељење Б., у Н. Саду бр. К. 571/1927.)

139

Када се је посебни бранилац задовољио са пресудом позивног суда, тада оптужени, који није био присутан на расправи пред позивеним судом, нема више права улагати ништавну жалбу.

(Касациони Суд Одељење Б., у Н. Саду бр. К. 401/1927.)

140

I. Молба, којом се од Касационог Суда тражи стављање ван крепости једне правомоћне одлуке нижег суда, има се сматрати правним леком у интересу правног јединства. Такав предлог може поднети само в. д. врховни држ. тужиоца. — II. Приватни тужилац није овлаштен да тражи делегацију суда, ако не заступа оптужбу он, него држ. тужилац.

(Касациони Суд Б. Одељење, у Н. Саду К. 533/1927.)

141

I. У место злочина, дело је из службене дужности квалификовано као преступ крађе, јер је у међувремену од извршења дела па до до-

ношења пресуде Касационог Суда, вредносна граница злочина и преступа крађе, повишена од 2000 круна на 2000 Динара, а при доношењу пресуда по §-у 2. Кз. од међувремено донетих законских одредаба, обавезна је она, која је блажа. — II. Касациони Суд је нашао, да је поступак застарео, јер је од дана решења, којим је Окружни Суд одредио да се пресуда призивног суда уручи оптуженима, па до поднашања ништавне жалбе од стране Окружног Суда на Апелациони Суд, прошекло више од шест месеци, а у питању је прекршај. — III. И поред застарелости поступка, оптужени имају да плаше таксу.

Касациони Суд Одељење Б., у Н. Саду
бр. К. 434/1927.)

142

Код решавања о разводу брака, склопљеног после ступања на снагу зак. чл. XXXI:1894., на територији Војводине, потребно је суду приказати извод из матице венчаних, остављеног од стране матичарског звања. Тај недосташак се не може накнадити пред ревизионим судом. Касациони Суд је разрешењем пресуде призивног суда дао прилике, да се тај недосташак попуни.

(Касациони Суд Одељење Б., у Н. Саду
бр. Г. 245/1928.)

143

У смислу зач. 2. §. §-а 40. зак. чл. LIV:1912. у извршним стварима о ушоцима уложеним

прошив II. степеног решења решава Касациони Суд, јер је ранија уредба, која је шу законску одредбу била изменила, стављена ван снаге са чланом 134. финансијског закона од 1927/1928. г.

(Апелациони Суд у Н. Саду,
бр. Г. 857/1928)

144

Нема законског прописа, по ком би се могли парнички трошкови намешнути прошивној странци, када је парница обустављена због неиспаше шаксе.

(Апелациони Суд у Н. Саду
бр. Г. 2649/1927.)

145

Суд не може мењати своје решење, којим је дозволио извршење до намирења, већ услед поднесеног ушока ствар мора поднети вишем суду на решавање.

(Апелациони Суд у Н. Саду,
Г. 590/1924)

146

У случају када странка позвана на расправу лично ради преслушања странака под заклетвом, — не приступи на расправу, тада се има применити пропис из §-а 376. Гп., а не из §-а 296. и 203. Гп.

(Апелациони Суд у Н. Саду,
Г. 2871/1927.)

147

И ако менични закон плашежни налог, који је служио као основ за одређење намирне оверхе, још није био правомаћан, кад је суд одредио извршење, поднесеном ушоку није дашо меша, јер је тај менични плашежни налог међувремено постао правомаћан.

(Апелациони Суд у Н. Саду,
Г. 1387/1925.)

148

I. За установљење одрицања од права пошребна је изречна изјава оног лица, које се одриче каквог права, или су пошребни бар шакови конклученшни чини, из којих се несумњиво може закључити што одрицање. Примање имешка „насловом даровања“ „у име наслеђивања које се иза дародавца још има отворити“ нису изјаве, из којих се може закључити одрицање од даљег наслеђивања. Но овакав начин даровања садржава у себи што наређење, да се даровани имешак урачуна у наследство. — II. У наследство се има урачунати и онај имешак, који је ошац уз присшанак своје ћерке даровао мужу те ћерке, у истом уговору у коме је један део имешка поклатио својој ћерци.

(Касациони Суд Одељење Б. у Н. Саду,
бр. Г. 571/1928.)

Касациони Суд, Б. Одељење услед ревизионе молбе тужитељица разрешава пресуду позивног суда и упућује тај суд на даљи поступак и на довошење нове одлуке у којој ће имати решити и питање трошкова који

се у ревизионом прступку овим установљавају за тужитеље у износу од 1500 дин. а за тужене у износу од 800 динара.

Разлози: Прва је одбрана туженика та, да тужитељи као деца заостављача зато немају права наследити, јер су се за време живота заостављачи одрекли наслеђивања и јер су и намирени у погледу њиховог наследног дела на тај начин, што су од оца даровним уговорима добили више него колико би сачињавао њихов законити део.

Призивни суд тумачивши садржину уговора на које су тужени основали њихову одбрану нашао је да су се тужитељице у тим уговорима одрекле права наслеђивања.

Стајалиште призивног суда није тачно.

У споменутим уговорима се налази изјава заостављача да он продаје у уговорима поближе назначене некретнине „у име наслеђивања које се иза њега још има отворити“ „насловом даровања“ својој кћери прво и друго ред. тужитељици и њиховим мужевима, док они изјављују да преузимају упитне некретнине, данас ступају у посед истих и снашају порезе. Како је за установљење одрицања од права потребна била изречна изјава оног лица који се одриче каквог права, или бар такви конклюдентни чини из којих се то одрицање несумњиво може установити, у споменутим уговорима пак не само да нема изречних изјава тужитељица да се одричу од даљег наслеђивања даровањем потпуно намирене већ се таква одрицања и изјаве о потпуном намирењу не налазе ни у оним изјавама које потичу од самог дародавца (каснијег заостављача). Према томе основана је она жалба тужилаца, да је призивни суд погрешним тумачењем упитних уговора установио да су се они одрекли наслеђивања иза сада пок. им оца.

Друго спорно питање је то, да ли се има шта од даровног иметка урачунати тужиоцима у њихов законити део и ако јесте, да ли само онај део који је њима дарован или и онај који су добили њихови мужеви.

Тужиоци се противе оваком урачунавању тврдећи, да се даровани иметак само онда може урачунати, ако је то дародавац изречно наредио, а да се ни у ком случају ое може урачунати она половина, коју су добили мужеви.

Најзад тврде тужиоци овде није то питање актуално ни зато, јер је сва парница само декларативна у том погледу да ли имају права на наследство уопште или не.

Ово стајалиште тужиоца није умесно.

Тужитељи траже да наследе у заоставштини иза њиховог оца. Тужени се пак бране тиме да им то право не припада — осим тога што су се одрекли — и зато јер су у погледу њиховог законитог дела даровним некретнинама потпуно намирене.

Према томе тужиоцима би припадало нешто из наследства само онда да нису већ добили толико колико би сачињавао њихов законити део.

С тога је за решавање овог спора потребно установити колику су вредност тужиоци у име наследства добили за време живота очевљевог који се, по вољи оца израженој у упитним уговорима, има урачунати у наследство и да ли та вредност достиже или премаша њихов законити наследни део, јер ако ови задњи случајеви постоје онда немају више ништа добити.

У погледу пак оног спорног питања да ли се као раније добивени иметак има сматрати (и урачунати) и онај који су мужеви тужитељица добили у истом уговору, то је Касациони Суд нашао да се цео дарован иметак има у наследство урачунати, јер су мужеви истим уговором обдарени као и саме тужитељице и јер изјава дародавца у погледу урачунавања у наследство не чини разлику између оног иметка који су тужитељице добиле и оног који је непосредно прешао на њихове мужеве који су очевидно само обзиром на њихове жене обдарени.

Но, како у погледу висине односно вредности путем даровања добивеног иметка и оног који сачињава наследство нема установљеног стања ствари, те се ствар

мериторно не може решити, то је ваљало разрешити пресуду призивног суда и упутити тај суд на даљи поступак и доношење нове одлуке.

Расположење у погледу трошкова оснива се на 509. и 543 §§. г. п. п-а.

149

Купац не може продаши робу, коју је ставио на расположење, сем у случајевима који су шачно наведени у тргов. закону. Међу те случајеве спада и то када се роба не може одржати без квара или без несразмерно великих трошкова.

Касациони Суд одељ. Б. у Н. Саду
Г. 589/1928.)

Касациони Суд ревизиону молбу тужитеља одбија и осуђује га да плати туженоме а на руке правозаступника му у име ревизиовик трошкова 500 (петсто динара) у року од 15 дана под теретом оврхе.

Разлози: Тужитељ се у својој ревизионој молби жали противу пресуде Апелационог Суда, што је као чињеницу утврдио, да дрво које је овде у питању није изложено квару.

Ова је жалба неоснована, јер је Апелациони Суд ово установио оценом доказа, а тужитељ није навео разлоге због којих напада овако установљење.

Жали се даље противу пресуде Апелационог Суда зато, што је примио разлоге пресуде Окружног Суда, по којој је утврђено да је тужитељ, са продатом робом после стављања на расположење диспонирао, када је таку робу противно §. 347. Трг. закона на јавној дражби продао. Тужитељ наводи, да је он о дражби известно туженога, и позвао га, да до дана дражбе учини расположење у погледу дрвета, иначе ће га продати и да је тужитељ према одредбама §-а 347. трг. зак. обвезан, да

само привремено т. ј. дотле сачува робу док тужитељу није дао могућност да са робом располаже.

Ова је жалба неоснована, јер се одредба §-а 347. трг. зак. о привременом сачувању робе не може тако тумачити, да се тиме хтела дати могућност противној странци, да са робом располаже. Код стављања на расположење од пресудног је значаја установљење суда, да ли је стављање на расположење било оправдано или не, јер од тога зависи ко се има сматрати сопствеником како у доба стављања на расположење као и доцније према установљењу коначне пресуде. Ако би се утврдило, да је купац са правом ставио робу на расположење, наступа повраћај у пређашње стање. Купац ће добити свој новац натраг, а продавац робу. Али ако би се утврдило да је ово стављање на расположење било неосновано купац мора задржати робу, међутим када би продавац већ по стављању на расположења оваке робе одмах диспонувао, то купац не би био у могућности да је прими, и ако би по пресуди био дужан на то јер је тужитељ са њоме већ располагао. На тај начин извршење пресуде било би онемогућено.

Жали се даље тужитељ, да је и зато морао продати робу, јер би лежарина била толика, да би трошкови појели главницу.

А он је био дужан као добар трговац противну странку сачувати од превеликих трошкова. А иначе није имао где оваку силну робу сместити, нити је могао наћи складиште где би се толика роба сместила.

Ова је жалба неоснована, јер по пресуди трошкови за лежарину по првостепеној пресуди изнели су 100 кр. а ови трошкови не оправдавају поступак тужене у погледу робе, чија вредност по тужитељу износи 140.000 кр. Остале наводе тужитељ није доказао, те пресудом призивног суда нису ни установљени а противу тога тужитељ се у ревизионој молби није жалио.

Како је тужитељ са ревизионом молбом одбијен, требало га је осудити и на плаћање ревизионих трошкова.

САДРЖАЈ IX КЊИГЕ

Аграрна Реформа	2, 80	Издржавање брачне деце	67
Адвокатска награда	126	" небрачне деце 74, ...	102
Адвокатска награда заменику	11	" жене 8, 10, 14, ...	133
		42, 66, 86, 98, 102, 104, ...	
Битне чињенице	78	Изјава неозбиљна	44
Браколомство	46	Имовина од гране	115
Брачна парница 14, 46, 66, ...	142	Искључиво право продаје	6
76, 100, 117, 129, ...			
Брзовозно отправљање робе	35	Јавни бележник 59, 95, ...	103
Валоризација	115	Казна у ревиз. поступку	65
Власништво	51	Касациони Суд у Београду 37, ...	38
		Компензација	148
Главна контрола	130	Крађа није случај	118
Груба неблагодарност	52	Кривична ствар 9, 19, 27-8, ...	
Грунтовно брисање	58	34, 36, 39, 48-9, 108, ...	
Грунтовна ствар 20, 57, 84, ...	132	119-20, 122-25, 137-141 149-51	
		Купопродаја	13
Дилаторни приговор	94		
Дисциплин. ствар 1, 29, 30-33, ...	112	Ликвидатори	51
45, 53, 93, ...		Ломбардни зајам	101
Добри морал	24		
Доказивање	10	Мамљење клијената	59
Допуна пресуде	77	Мандатар	75
Доселост	72	Менично право	113
		Менични приговори	4
Електрични трамвај	60	Мираз	85
Закон о корупцији	108	Надлежност у извршн. ства-	143
" о штампи	150	рима	
Закуп	135	Наредба бр. 4420/1918	16
Зависник	81	Наслеђивање по прописима	3
		места становања	
Избрани суд	55	Недостојност удовице	61
Извршење	147	Немогући уговор	128

Неморална тражбина	83,	126	Сметање поседа	75
Ништавни посао		24	Споровозно отправаљање	35
Образложење пресуде		82	Ставаљање под старатељство 90, 91	
Одбацивање призива		18	" у судски делозит	79
Одрицање од наследства		148	Становање до оповива	71
Одговорност наследника		56	Стварни дужник	87
Одговорност послодавчева		92	Стечај 97, 106, 111	114
Одржај		72	Стицање власништва	51
Оправдање	21,	96	Сто седморице у Загребу 109,	110
Опуномоћеник		118	Суспезија парница	3, 52
Отправљање робе		35	Такса	136
Огуђење некретнина	3,	16	Трговачка фирма	5
Павакуп		2	Трговачко писмо	
Парница ради грунт. брисања		58	Трговачки пуномоћник	17
Парнички трошак		3	Трошак у грунт. стварима 20,	57
Плодоуживање		71	Трошак	144
Поверљиви извештај		2	Удовичко живљење 15, 61,	69
Повраћај поклона		134	Укидање заједнице	3, 62
Посед		70	Уручење	22
Право удовице		79	Условна интабулација	20
Прејудицијална парница		63	Уток у Гпп.	25, 77
Преслушање под заклетвом		146	" у дражбеној ствари	23
Пренос радње		54	" у изврш. ствари 26, 107, 121,	145
Прибележене парнице		132	" против именована иза-	
Приговор против записника		2	браног судује	47, 55
" менични		4	" у оставинским стварима	105
Принадлежности држ. учитеља		50	" у поступку ради принуд-	
Продаја		6	не вагоде	127
Промена тужбе		13	" у стечајним стварима	116
Разрешење закупног уговора		43	Фирма трговачка	5
Ревизија	65,	136	Школски одбор	50
Сведоци	66,	92	Штета	7, 60
Сведочење о наслеђивању		105		

Овом приликом сматрам за потребно, да позовом све подручне судове још и на то, да благовремено поднесе представке и правне лекове по предметима, о којима је реч у овом расписи, хишно и миморедно решавају, како се поднашањем неоправданих представака и утока не би бесправно спречавало одржање одређених дражби и тиме неоправдано одлагало намирење поверилаца.

Умољавам Господу Председнике Окружних Судова, да овај мој распис доставе свим подручним им судовима ради знања и придржавања, и да ме о учињеноме известите у року од 8 дана.

Нови Сад, 31 маја 1929.

Председник:

Др. Никола Игњатовић с. р.

Ив. Ј. Сп/ 307

**У пажњу г. г. претплатницима !
и Општинским Поглаварствима •**

Отварајући претплату за X годину, умољавамо све наше п. претплатнике, да нам на име претплате за 1930 годину изволе послати Дин. 120 још у току месеца јануара, јер је претплата за целу годину платива тога месеца.

Уједно овим путем позивамо оне наше п. претплатнике, који још ни до данас нису исплатили претплату за 1929 г. да изволе то одма учинити, јер је наш часопис упућен једино на претплату.

Најзад саопштавамо, да се код уредништва још могу добити „Збирке“ из 1924—1929 г. свака година по Дин. 120.

Нови Сад, 15 децембра 1929.

Уредништво „Збирка“.

